

Fjalë drejtuar fëmijëve (6:1–3)

Shumë njerëz që duan të mësojnë t’i japin makinës regjistrohen në autoshkolla të ndryshme. Atje mësojnë për makinën dhe për shenjat e tabelat e qarkullimit rrugor. Pastaj dalin në rrugë me një instruktor, i cili u mëson si t’i japin makinës.

Përfytyroni sikur një student i thotë instruktorit: «Nuk do të ndaloj para asnjë semafori. Nuk më pëlqen të më thonë çfarë të bëj. Nuk më pëlqen e kuqja dhe nuk më intereson se çfarë më thua. Nuk do të ndaloj kur ka dritë të kuqe.» Një student i tillë nuk do të ishte i përgatitur për t’i dhënë makinës, sepse nuk tregoi respekt për instruktorin dhe as për rregullat e qarkullimit rrugor.

E ngjashme me detyrën e instruktorit, por shumë më e rëndësishme, është edhe detyra e prindërve për të mësuar fëmijët e tyre si të jetojnë. Një fillim i mirë për këtë detyrë gjendet te vargjet e mëposhtme të shkruara nga Pali.

Fëmijë, bindjuni prindërve tuaj në Zotin, sepse kjo është e drejtë. «Ndero babanë tënd dhe nënën tënde», ky është urdhërimi i parë me premtim, «që ti të jesh mirë dhe të jetosh gjatë mbi dhe». Dhe ju, etër, mos provokoni për zemërim fëmijët tuaj, por i edukoni në disiplinë dhe në këshillë të Zotit (6:1–4).

Edukimi i sukseshëm fillon me theksimin e asaj që thotë Bibla. Fëmijët dhe prindërit duhet të jetojnë sipas asaj që ka thënë Perëndia. Perëndia u bën thirrje fëmijëve që të binden me respekt. Perëndia u bën thirrje prindërve që të drejtojnë fëmijët me

perëndishmëri.

Si fëmijët ashtu edhe prindërit duhet të kuptojnë se kjo nuk do të jetë e lehtë. Prindërit dhe fëmijët janë në luftë, jo në luftë me njëri-tjetrin, por me Satanin. Vetëm Perëndia jep një strategji të efektshme për të fituar luftën. Ata që ndjekin planin e Perëndisë mund të shpresojnë për sukses. Ata që nuk e marrin seriozisht planin e Perëndisë i pret humbja.

Nuk mendoj se ndonjëri prej nesh ka dëshirë ta humbasë këtë betejë, kështu që le të shikojmë planin e Perëndisë për shtëpinë. Në këtë mësim do të përqëndrohemi në atë çfarë u thotë Pali fëmijëve, te Efesianëve 6:1–3. Këto vargje mund të përmbliidhen në këtë fjali: *Perëndia u bën thirrje fëmijëve t’u binden prindërve të tyre me respekt.*

PERËNDIA U BËN THIRRJE FËMIJËVE TË RESPEKTOJNË PRINDËRIT E TYRE

Respektimi i prindërve theksohet te 6:2: «Ndero babanë tënd dhe nënën tënde.» Ky udhëzim drejtuar fëmijëve vlen për gjithë jetën. Duhet t’i respektoni prindërit tuaj, si kur jeni të rinj dhe akoma jetoni me prindërit, ashtu edhe kur jeni bërë prindër vetë dhe keni familjet tuaja.

Fjala greke e përkthyer «ndero» do të thotë «vlerësoj, adhuroj, përnderoj». Do të thotë ta trajtoni dikë në një mënyrë të tillë që të tregoni se e vlerësoni shumë atë. Do të thotë t’i shikoni prindërit si të vlefshëm për shkak të rolit që u ka dhënë Perëndia

në jetën tuaj.

Kur isha i ri, nuk i kam vlerësuar prindërit si duhej, veçanërisht kur më thoshin se duhej të rrija në shtëpi të bëja detyrat, në vend që të luaja përjashta me shokët. Mërzitesha shumë që nuk më linin të dilja, por i doja prindërit. Me kalimin e viteve, fillova ta vlerësoj gjithnjë e më shumë rolin e tyre në jetën time.

Cili është roli që u ka caktuar Perëndia prindërve? Te Efesianëve 6:4 shikojmë këtë përshkrim të rolit të tyre: Perëndia u jep prindërve përgjegjësinë parësore për të qenë drejtues të perëndishëm të fëmijëve të tyre. Prindërit i drejtojnë fëmijët në çështjet e përditshme, si p.sh. t'i dedikojnë kohën e duhur studimit, të respektojnë mësuesit, shokët dhe më të moshuarit, por ç'ka është më e rëndësishmja, prindërit duhet t'i drejtojnë fëmijët drejt Perëndisë.

Ai ka vendosur një dëshmi te Jakobi dhe ka vënë një ligj në Izrael, dhe ka urdhëruar etërit tanë që t'ua bëjnë të njohura bijve të tyre, me qëllim që brezi i ardhshëm t'i njohë së bashku me bijtë që do të lindin; dhe këta nga ana e tyre t'ua tregojnë bijve të tyre, dhe të vendosin te Perëndia besimin e tyre dhe të mos harrojnë veprat e Perëndisë, por të respektojnë urdhërimet e tij (Psalmeve 78:5-7).

Pse duhet t'i respektojnë fëmijët prindërit e tyre? Sepse Perëndia i shikon prindërit si zëdhënës të Tij, si lajmëtarë të Tij dhe si mësues të urdhërimeve të Perëndisë.

I nderojmë dhe i respektojmë prindërit sepse kanë në duar stafetën e besimit dhe Perëndia i ka caktuar që të na e japin atë stafetë neve. Prindërit nuk e plotësojnë gjithmonë këtë përgjegjësi. Nganjëherë ata e rrëzojnë stafetën, kështu që lutuni për ta. Nderoni Perëndinë duke nderuar prindërit tuaj. Bëni atë që ju thotë Perëndia.

Disa adoleshentë dhe disa të rritur i trajtojnë prindërit sikur të ishin një shtresë pluhuri në pezulin e dritares. Pluhuri s'ka vlerë. Është i bezdisshëm dhe të vret sytë. Pali na paralajmëroi që të mos kemi atë lloj qëndrimi ndaj prindërve. Ai fëmijë që mendon se prindërit janë barrë e bezdisshme nuk do të marrë shumë nga jeta. Bibla thotë: «Ndero babanë tënd dhe nënën tënde... dhe të jetosh gjatë mbi dhe» (6:3).

Pali na dha dy arsye të mira për të nderuar prindërit. Së pari, «që ti të jesh mirë». Fjala greke «mirë» përdorej, në kohën kur jetoi Pali, për të përshëndetur dikë dhe për t'i thënë: «Shumë mirë! Shkëlqyer!» Kur nderoni prindërit, duhet ta dini se Perëndia po ju thotë: «Shumë mirë! Shkëlqyer!»

Një tjetër arsye e mirë për të nderuar prindërit gjendet në këto fjalë: «Dhe të jetosh gjatë mbi dhe». Vini re se si e shpjegojnë këtë Geri Smollei dhe Xhon Trent:

Perëndia premton se ata që nderojnë prindërit do të marrin jetë me të vërtetë. Si mund të ndodhë kjo? Pyesni doktorët apo predikuesit. Ata kanë parë jetët e shkatërruara të atyre që ç'nderojnë prindërit dhe si rezultat mbeten pa fuqi.

...Kur njerëzit vendosin të urrejnë apo të ç'nderojnë prindërit e tyre, për shkak të zemërimit apo mërisë, ata paguajnë një çmim shpirtëror, emocional dhe fizik.

Kur nderoni prindërit, i vlerësoni shumë ata. Perëndia thotë se një qëndrim i tillë rrit cilësinë e jetës suaj në tokë.

Si mund t'i nderojnë fëmijët prindërit e tyre? Shikoni idetë e mëposhtme për fëmijët që akoma jetojnë me prindërit e tyre:

1. *Respektoni rolin që Perëndia u ka dhënë prindërve tuaj.* Ata janë me të vërtetë dhurata që Perëndia ju ka dhënë për mirë.

2. *Përpiquni ta shikoni jetën nga këndvështrimi i tyre.* Mendoni për shqetësimet e tyre të përditshme. Mendoni se sa shumë halle kanë. Mendoni se sa shumë punojnë ata. Përpiquni t'i ndihmoni ata në nevojat e tyre.

3. *Kërkoni këshillën e prindërve.* E di se kjo nuk është fare ajo që duan adoleshentët, por shenja e pjekurisë është vullneti për të kërkuar këshillën e dikujt me dëshirë. Prindërit e dinë këtë dhe do t'ju respektojnë po t'u kërkoni këshilla.

4. *Tregohuni mirënjohës ndaj prindërve.* Bëni diçka që t'i kënaqni dhe t'ua lehtësoni barrën. U bëni të njohur me ato që bëni për ta se sa shumë i vlerësoni.

5. *Lutuni për ta.* A luteni për prindërit tuaj? E di se Perëndia do të buzëqeshte sikur të luteshit për prindërit tuaj rregullisht.

6. *U thoni prindërve se i doni.* Sa kohë ka kaluar që kur i përqaftuat për herë të fundit duke u thënë: «Ju dua shumë?»

Ju, që jeni fëmijë të rritur, gjeni mënyra t'i nderoni prindërit, ndërsa ata janë akoma gjallë. I nderoni dhe kujdesuni për ta kur plaken. Kjo do të thotë se nuk duhet t'i neglizhoni dhe t'i lini të jetojnë sikur të mos ju kishin pasur kurrë fëmijë. Gjeneroni mënyra t'i nderoni ata dhe ua bëni të ditur këtë. I nderoni tani ashtu si do t'i nderoni pasi të vdesin. «Ndero babanë tënd dhe nënën tënde.»

PERËNDIA U BËN THIRRJE FËMIJËVE T'U BINDEN PRINDËRVE

«Fëmijë, binduni prindërve tuaj në Zotin, sepse kjo është e drejtë» (6:1). Fjala «bindem» është kombinim i dy ideve: «dëgjoj» dhe «nën». Fjalë për fjalë do të thotë «të dëgjosh nën». Ka kuptimin se dikush është nën pushtetin e një tjetri dhe ka nevojë të dëgjojë dhe t'u vërë veshin fjalëve të tij.

Te Fjalët e Urta 13:1 thuhet: «Një bir i urtë dëgjon mësimet e atit të vet, por tallësi nuk e dëgjon qortimin.» Në Bibël na thuhet të bindemi, por kjo ide nuk pëlqehet sot. Mjedisi ku jetojmë na detyron të bëjmë të kundërtën: «Mos iu bindni prindërve» apo: «Ata nuk dinë se ç'flasin.»

Edhe unë dikur mendoja në atë mënyrë. Mund ta krahasoj veten me Mark Tuejn, i cili tha: «Kur isha 14 vjeç, mendoja se babai im ishte burri më tutkun në botë, por kur mbusha 21 vjeç, u habita se sa shumë kishte mësuar ai në ato 7 vjet.» Sigurisht, Mark Tuejn po thoshte me humor se si e kuptoi më në fund sa i mençur (i urtë) ishte i ati.

Perëndia shprehet qartë. Ai nuk do që planet e Tij për fëmijët të keqkuptohen: «Fëmijë, binduni prindërve tuaj në Zotin, sepse kjo është e drejtë.» Nganjëherë ju nuk i kuptoni apo nuk pajtoheni me udhëzimet e prindërve tuaj. Çfarë duhet të bëni? Duhet të bindeni.

Nikoleta erdhi në shtëpi me shoqen e saj Bekin. Mamaja e Nikoletës e pa që hyri në shtëpi dhe i tha: «Nikoleta, shko dhe rregullo dhomën tënde, se është rrëmujë!»

«Më vjen keq, mami. Do ta rregulloj.»

Nikoleta dhe Beki shkuan në dhomë. Beki tha: «Si është puna me mamanë tënde? Si durove pa i kthyer fjalë? Në qoftë se mamaja ime do të më kishte folur ashtu në sy të shoqeve, do t'ia kisha kthyer fjalën menjëherë!»

Nikoleta filloi të vinte gjërat në vendin e tyre dhe tha: «Beki, e prisja të më fliste ashtu. I thashë se do ta rregulloja dhomën para se të dilja sot në mëngjes. Ka të drejtë. Përveç kësaj, e shoh se është e mërzhitur sot.» Kjo do të thotë të nderosh prindin.

Mënyra më e sigurt për të pasur një jetë të tmerrshme familjare është të mos marrësh parasysh planin e Perëndisë për familjen, të harrosh çfarë Perëndia pret nga ju si fëmijë dhe të dilni kundër prindërve. Në qoftë se çdo anëtar i familjes vendos

të jetë egoist, shtëpia juaj do të jetë vendi më i tmerrshëm për të jetuar. Nga ana tjetër, në qoftë se doni të jetoni një jetë të mrekullueshme familjare, atëherë zbatoni planin e Perëndisë.

Urdhëri «Fëmijë, binduni prindërve tuaj» u drejtohet fëmijëve që jetojnë në një shtëpi me prindërit. Perëndia ju bën thirrje që të nderoni prindërit tuaj, pa ua kthyer fjalën, pa u ankuar, por me respekt.

Kini parasysh se çfarë thotë Bibla për Jezusin. Kur ishte 12 vjeç, «...ai zbriti bashkë me ta, u kthye në Nazaret dhe u bindej atyre?» (Luka 2:51). Ndoshta prindërit i thoshin: «Jezus, rregullo dhomën tënde»; «Jezus, mëso në shkollë të marrësh nota të mira»; «Jezus, shko të flesh»; «Jezus, sillu mirë me njerëzit dhe trego respekt për më të mëdhenjtë.» Mendoj se e harrojmë që Jezusi ishte fëmijë. Ai kishte prindër dhe kaloi në fazat e zhvillimit të karakterit të tij, por Ai i bëri këto duke treguar respekt dhe bindje ndaj prindërve të tij.

Me lejoni të bëj tri pyetje për të rinjtë.

1. A kontribuoni që të ketë harmoni në shtëpinë tuaj, duke u bindur, apo bëni që shtëpia juaj të jetë një vend i tmerrshëm për të jetuar, duke mos i dëgjuar prindërit e duke qenë të pabindur ndaj tyre?

2. A u bindeni prindërve me vullnet, apo përpiqeni t'u shpëtoni urdhërave të tyre sa më shumë që të jetë e mundur?

3. Kush po e fiton betejën në mënyrën se si i trajtoni prindërit: mësimet e djallit apo të Zotit?

KONKLUZION

Perëndia u ka dhënë fëmijëve prindër që t'i përgatisin për jetën. Gabimi më i madh që mund të bëjë një fëmijë është të mos u bindet prindërve të tij. Mund të mos duket gabim i rëndë për momentin, por një veprim i tillë është në kundërshtim edhe me Fjalën e Perëndisë dhe me vetë Perëndinë.

Nganjëherë prindërit nuk kanë të drejtë. Për këtë do të flasim në mësimin «Fjalë drejtuar baballarëve». Megjithatë, Perëndia përsëri u bën thirrje fëmijëve të nderojnë prindërit dhe t'u binden atyre. Ia lini në dorë Perëndisë të merrret me sjelljen e gabuar të prindërve tuaj. Ju merruni me mënyrën si silleni vetë.

Ndjekja e planit të Perëndisë është e vetmja shpresë për të pasur një shtëpi të lumtur. Perëndia është e vetmja shpresë. Fjala e Tij na tregon rrugën e sigurt. 🐾